

δο. 'Από τότε δέν άνοιξα πειά τὰ βιβλία μου. Είχα άφοσιωθή στη λατρεία τής τέχνης. Είχα τόν πόθο τώρα πλέον νά γίνω μιá μεγάλη καλλιτέχνης.

'Ο θεατρικός θριάμβός μου φυσικά μου χάρισε ένα σωρό θαύμαστás μεταξύ τών όποιων και έναν ύποψήφιο σύζυγο. Ήταν ένας πολύ καλός νέος. Μ' άγαπούσε ειλικρινά, μά είχε κάτι παληές και σκουριασμένες ιδέες. Τις άνακάλυψα όταν παντρευτήκαμε. Μετά τήν πρώτη μέρα του γάμου μας ό άνδρας μου με φίλησε σε μιá στιγμή με τρυφερότητα και μου είπε σαν νά έπρόκειτο περι τελειωμένου πράγματος :

— Τώρα άγάπη μου, πρέπει ν' άφοσιωθής στα συζυγικά καθήκοντά σου και νά έγκαταλείψης τό θέατρο. 'Ο γάμος κ' ή καλλιτεχνία δέν συμβιβάζονται. 'Επειτα δέν έχω καμμιá διάθεσι νά γίνω ιδιαίτερος γραμματεús σου και νά κρατάω τήν άλληλογραφία τών θαυμαστών σου.

— Δέν μπορώ, του δήλωσα τότε όρθά-κοφτά, νά θυσιάσω τό καλλιτεχνικό ταλέντο μου στο γάμο. 'Αρκετή ήταν ή θυσία τής έλευθερίας μου.

— 'Αφού είν' έτσι, μ' άπαντησε εκείνος με ψυχραιμία κι' άπλότητα, πρέπει νά διαλέξης μεταξύ του θεάτρου κ' έμένα. 'Εγώ δέν θέλω νά γίνω κωμικός σύζυγος !

Προτίμησα φυσικά τό θέατρο και χώρισα από τόν άνδρα μου πριν άκόμη τελείωση ό μήνας του μέλιτός μας. Οί γονείς μου που με λάτρευαν δέν μου κάναν καμμιá παρατήρησι και μ' άφησαν νά φτιάξω όπως ήθελα έγώ τή ζωή μου. Ήσαν ήσυχοι γιατί ή άνατροφή που μου είχαν δώσει με πρόφύλαγε από κάθε κίνδυνο.

Τό 1932 θριάμβευα πλέον στα θέατρα του Μπροντγουάι. Είχα γίνει διάσημη και τ' όνομά μου άναβόσθυνε κάθε νύχτα στις φωτεινές ρεκλάμες τών κεντρικών λεωφόρων: «Κάθριν Χέμπουρν ! Κάθριν Χέμπουρν !» Μου είχαν φτιάξει μάλιστα κ' ένα ώμορφο σκίτσο που άπεκάλυπτε όλη τήν πλαστικότητα του σώματός μου κ' έκανε τον κόσμο νά στέκεται και νά τό θαυμάζει.

Οί γονείς μου ήσαν υπερήφανοι για μένα. Μά ποτέ όμως δέν μου τό έδειξαν. Τά γράμματά τους ήταν σοβαρά και μετρημένα και διαρκώς μιλούσαν για τις άσχολίες τής οικογενείας μας, για τις προόδους τών άδελφών μου και για τήν καλλιέργεια τών κτημάτων μας. Αυτά τά γράμματα ξεκαθάριζαν τήν ψυχή μου από κάθε στενοχώρια κι' από κάθε κακή σκέψι. Ήταν σαν τόν καθαρό άέρα του θουνού που δροσίζει και δυναμώνει ένα άνθρωπο. 'Οσοι άγαπούν ειλικρινά τους γονείς τους κ' έτυχε νά ζήσουν μακριά τους έλπίζω ότι με καταλαβαίνουν. 'Ενα θράδυ έκανα τήν γνωριμία ενός από τους καλύτερους σκηνοθέτες στο Χόλλυγουντ, του Τζώρτζ Κιοϋκορ. Αυτός ό άνθρωπος έμεινε ένθουσιασμένος μαζί μου και σε μιá στιγμή δέν δίστασε νά μου όμολογήσει :

— Μίσσες Χέμπουρν, έτοιμάζω τώρα τό «γύρισμα» ενός έργου για τό όποιο χρειάζομαι έναν έξαιρετικό τύπο για πρωταγωνίστρια. Κύτταξα προσεχτικά τις εκατό πύο ώμορφες «γόησες» τής 'Αμερικής, αλλά καμμιá δέν μευ κάνει. Νομίζω ότι σε σάς βρήκα αυτό που ζητούσα. Θα ήλατε νά παίξετε στον κινηματογράφο; Είμαι βέβαιος ότι θα πετύχετε.

— 'Ας κάνουμε μιá δοκιμή, του άπάντησα.

Και τόν άφησα νά με συνοδεύσει στο Χόλλυγουντ. 'Η έπιτυχία μου, όπως θα ξέρετε, ήταν θριαμβευτική. 'Η παράξενη ώμορφία μου, τό θέλημα τής όμιλίας μου κατέκτησαν τους λάτρεις του κινηματογράφου. 'Ετσι έγινε διάσημη, έγινε, όπως λένε, πρώτου μεγέθους «άστéρας». Τώρα είμαι πειά έγκατεστημένη στο Χόλλυγουντ σε μιá

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;...

(Τί άπαντούν ή δεσποινίδες)

'Η δις ΓΚΙΟΒΑΝΝΑ Κ. γράφει: «Ποιό κορίτσι δέν θα ήσθευσε τήν ψυχική ώμορφία του μελλοντικού συζύγου και δέν θα κολακευότανε για τό ώραίο του σώμα; Γι' αυτό, τό πιό έντονο, τό πιό χαρακτηριστικό στοιχείο για τήν εικόνα του ιδανικού συζύγου είνε τό κάλλος τής ψυχής, πλάϊ στην ώμορφία του σώματος».

***

'Η δις «ΜΠΕΜΠΕΚΑ» (Μυτιλήνη), άπαντά: «Για μένα ιδανικός σύζυγος είνε εκείνος που θα με κάνει ευτυχισμένη».

***

'Η δις «ΤΑΎΓΕΤΗ Α. Μ.» (Τρίπολις), άπαντά: «Γενικώς ιδανικός σύζυγος δέν είνε δυνατόν νά ύπάρχη. 'Ως σύζυγος ιδανικός θεωρείται ό έχων ως άρχήν και θάσιν τήν εργασία του, τήν όποιαν νά κατέχη έξ άληθούς άτομικής άξίας, προς άντιμετώπισιν του σκληρού άγώνος τής ζωής του οικογενειάρχου, και προς έκπλήρωσιν του σκοπού του γάμου, ό όποιος είνε ή άνατροφή τών τέκνων».

***

'Η Δις ΔΩΡΑ ('Αθήναι), γράφει: «Για μένα ιδανικός σύζυγος είνε εκείνος που θα με άγαπά, όχι γιατί θα του τό επιβάλλη ό γάμος, αλλά γιατί θα τόν απρώχη ή καρδιά του νά με άγαπά».

***

'Η Δις Ε. Ε. (Πόρος), θεωρεί ως ιδανικόν σύζυγον τόν πραγματικόν σύντροφο τής ζωής, ό όποιος ως κυριώτερα ψυχικά χαρίσματα έχει τήν άγάπη και τήν ειλικρίνεια προς τήν γυναίκα του, συγχρόνως δέ και τήν άπαραίτητη λογική διά τήν διοίκησιν του σπιτιού του.

***

'Η Δις «ΞΑΝΘΟΥΛΑ» ('Αλεξάνδρεια — Αίγυπτος), γράφει: «'Ιδανικός σύζυγος για μένα είνε εκείνος τόν όποιον θα μπορέσω ν' άγαπήσω με όλη τή δύναμι τής καρδιάς μου και που θα με άγαπήσει όμοια και αυτός. Δυστυχώς όμως στην έποχή μας βλέπουμε γάμους έξ έρωτος νά ελειώνουν σε διαζύγια, γι' αυτό φρονώ ότι δέν ύπάρχει ομμερα ιδανικός σύζυγος, όπως τόν έννοούμε, ούτε και από μας τις γυναίκες ύπάρχει τοιαύτη».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Συνέχεια.

ώμορφη βίλλα κι' έχω μαζέψει κοντά μου όλη τήν οικογένειά μου. Και δέν ύπάρχει για μένα μεγαλύτερη και πιό ευτυχισμένη ώρα από τήν ώρα που μαζευόμαστε όλοι στο τραπέζι, ό καθένας στη θέση του κι' άκούμε τόν πατέρα νά μας διηγείται τά γεγονότα τής ήμέρας! Μια θέση, ώστόσο, στο τραπέζι μένει κενή. Είνε του άγαπημένου μου άδελφού, του Τόμου, που πέθανε. Και καμμιá φορά εκεί που μιλάει ό πατέρας, ρίχνει ένα βλέμμα προς τήν κενή θέση, σταματάει τήν όμιλία του και σκουπίζει ένα δάκρυ. Κι' εμεις σκύβουμε στενοχωρημένοι τό κεφάλι στο πιάτο μας για νά κρύψουμε τή θλίψη που είνε ζωγραφισμένη στο πρόσωπό μας. 'Αν ζούσε ό Τόμου, δέν θα είχα καμμιá θλίψη στην καρδιά μου και θα ήμουν πολύ, μά πάρα πολύ ευτυχισμένη. Ξέρετε δέ γιατί; Γιατί ή ευτυχία βρίσκεται στην οικογενειακή άγάπη και τίποτε στον κόσμο δέν αξίζει περισσότερο από αυτή».

ΚΑΘΡΙΝ ΧΕΜΠΟΥΡΝ